

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ

Ή ΘΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΣΑΜΠΟΤΕΡ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ Ή ΘΑ ΠΕΘΑΝΟΥΜΕ!

Μια πελώρια συμφορά κρέμεται πάνω από τη χώρα. Δεν εννοούμε απλά τη χρεωκοπία στην οποία ουσιαστικά έχουμε μπει εδώ και ένα χρόνο. Πολλές χώρες έχουν χρεωκοπήσει και οι λαοί τους έχουν υποφέρει για μερικά χρόνια αλλά τελικά έχουν ορθοποδήσει. Η συμφορά στην οποία ήδη οδηγείται η Ελλάδα, αν δεν υπάρξει αντίδραση του λαού, είναι ότι η οικονομία δεν θα ανορθωθεί και η χώρα θα μπει σε μια μακριά περίοδο παραγωγικής οπισθοδρόμησης, ασύλληπτης εξαθλίωσης του λαού, φασισμού και βαριάς εθνικής υποδούλωσης.

Τι το ιδιαίτερο υπάρχει στην ελληνική χρεωκοπία ώστε να κινδυνεύουμε να πάθουμε τέτοια μεγάλη ζημιά ;

Υπάρχουν δύο ιδιαιτερότητες: Η πρώτη ιδιαιτερότητα είναι η εξής: Η Ελλάδα χρεωκόπησε επειδή έπαθε ιστορικών διαστάσεων καταστροφή η παραγωγική της βάση την ώρα που η κοινωνία κατανάλωνε σαν η παραγωγική της βάση να διευρυνόταν. **Αυτή η αντίφαση εκδηλώθηκε με το ότι η χώρα μας εξήγαγε για πολλά χρόνια έως και 4 φορές λιγότερα προϊόντα από όσα εισήγαγε, πράγμα που ήταν πανευρωπαϊκό και σχεδόν παγκόσμιο ρεκόρ και οδήγησε σε ένα έλλειμμα τρεχουσών συναλλαγών επίσης παγκόσμιο ρεκόρ.** Αυτό το έλλειμμα το κάλυπταν κυρίως το κράτος αλλά και οι τράπεζες με περισσότερο δανεισμό από το εξωτερικό που πήγαινε στην κατανάλωση και όχι στην παραγωγή. Πάνω στη διεθνή κρίση έπεσαν πολύ ο τουρισμός και η ναυτιλία που ήταν δύο βασικά πράγματα που «εξήγαγε» η Ελλάδα. Τότε το κρατικό έλλειμμα λόγω του παλιότερου και πρόσφατου χρέους εκτινάχθηκε, η χώρα εσωτερικά, πχ οι τράπεζες, δεν είχε δύναμη να καλύψει το πελώριο κρατικό χρέος και έλλειμμα, νέα δανεικά η χώρα δεν μπορούσε να βρει με χαμηλό τόκο, οπότε ουσιαστικά χρεωκόπησε. Απλά δεν χρεωκόπησε ακόμα επίσημα και καθαρά απέναντι σε όλους τους δανειστές της γιατί τη δανείζει η υπόλοιπη ΕΕ και τη δανείζει για να μην ξεφτιλιστεί το Ευρώ πράγμα που θα αύξαινε στα ύψη όλα τα ευρωπαϊκά επιτόκια και θα βύθιζε σε κρίση οικονομική και πολιτική όλη την ΕΕ.

Η δεύτερη και πιο μεγάλη ιδιαιτερότητα είναι η εξής: **Η Ελλάδα σαν κυβέρνηση και σαν αντιπολίτευση όλων των κοινοβουλευτικών κομμάτων, ιδίως των ψευτοαριστερών, παίρνει μέτρα ή κάνει ειδικά πολιτικά «κινήματα» για να τσακίσει παραπέρα την παραγωγική της βάση.** Όσες χώρες χρεωκόπησαν ως τώρα γενικά ανορθώθηκαν γιατί πήραν μέτρα για να δυναμώσουν την παραγωγική τους βάση, να αυξήσουν τις εξαγωγές τους και να μειώσουν τα ελλείμματα τους (πχ Ν Κορέα, Αργεντινή, Ταϊλάνδη). Αντίθετα η Ελλάδα σαν κυβέρνηση και σαν αντιπολίτευση ακόμα και τώρα πάνω στη χρεωκοπία ακυρώνει, καθυστερεί, σαμποτάρε δεκάδες δις επενδύσεων ιδιωτικών και κρατικών, κυρίως των πιο μεγάλων

βιομηχανικών και τουριστικών με οικολογικά κυρίως προσχήματα, (πχ αυτοκινητόδρομοι, εκτροπή Αχελώου, ακύρωση μεταλλείων χρυσού στις Σάπες, ακύρωση τουριστικών έργων στη μονή Τοπλού, ηλεκτροπαραγωγούς σταθμούς με συμβατικές και ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, ακύρωση χωροταξικών σχεδίων και νόμων που διευκόλυναν τις επενδύσεις, απόδυνάμωση μέχρι εξόντωσης των ιδιωτικών επιχειρήσεων μέσω της υπερφορολόγησης, ακρωτηριασμός ή στραγγάλισμός με πρόσημα την κρίση των βιομηχανικών ΔΕΚΟ πχ ΕΑΣ, ΕΛΒΟ, ΕΑΒ κλπ. Αυτά την ώρα που η λιγότερο υπερχρεωμένη Ιρλανδία συγκρούστηκε με την δανειστριά της ΕΕ για να κρατήσει χαμηλή τη φορολογία των επιχειρήσεων!!!

Γιατί ένα ηγεμονικό τμήμα της πολιτικής εξουσίας σαμποτάρει εδώ και τόσα χρόνια την παραγωγή ;

Γιατί ρίχνει 1 εκατομμύριο ανθρώπους στην πιο εφιαλτική ανεργία; Μήπως έχει μίσος στις παραγωγικές δυνάμεις γενικά; Όχι. Τέτοιο νεομεσαιωνικό καλογερίστικο μίσος ή μάλλον φόβο το έχουν μόνο κάποιοι μικροαστοί, οικολόγοι ή αναρχικοί που θεωρούν τις βασικότερες σύγχρονες υλικές ανάγκες των ανθρώπων και την βιομηχανία που τις ικανοποιεί όχι γέννημα της ζωής τους αλλά τέχνασμα του κεφάλαιου. Όμως αυτοί από μόνοι τους δεν έχουν αρκετή πολιτική δύναμη. Απλά τους χρησιμοποιεί η πολιτική εξουσία για να κάνει το σαμποτάζ χωρίς να εκτίθεται η ίδια. Το ζήτημα είναι γιατί αυτή η εξουσία κάνει σαμποτάζ.

Κάνει σαμποτάζ γιατί εκπροσωπεί μία πτέρυγα του κεφάλαιου και μάλιστα μια πτέρυγα του παγκόσμιου ιμπεριαλιστικού κεφάλαιου που θέλει να εκτοπίσει και να συντρίψει κάθε άλλο. Για να βρει κανείς ποιο είναι αυτό το κεφάλαιο αρκεί να δει ποια μεγάλα κεφάλαια επιτρέπεται να αναπτύσσονται στη χώρα μας και ποια εμποδίζονται. Λοιπόν **οι μόνες μεγάλες επενδύσεις που δεν εμποδίζονται τα τελευταία χρόνια είναι εκείνες που δένονται άμεσα ή έμμεσα με τα συμφέροντα της Ρωσίας και της Κίνας. Άμεσα δένονται οι κρατικές επενδύσεις της Ρωσίας (Γκάζπρον), της Κίνας (ΚΟΣΚΟ) και του Κατάρ, το οποίο είναι βασικός παράγοντας της ρωσο-ιρανικής συμμαχίας στον μουσουλμανικό κόσμο (δες Αλ Τζαζίρα). Επίσης προωθούνται οι επιχειρήσεις και οι λοβιτούρες των νέων κρατικών ολιγαρχών δεμένων με τη ρωσική πολιτική όπως είναι οι Μπόμπολας, Κόκκαλης, Γερμανός, Μυτιληναίος, Βγενόπουλος (που φτιάχτηκε κεφαλαικά από την ρωσόφιλη Λαϊκή Τράπεζα Κύπρου), και μερικοί άλλοι πιο καινούργιοι όπως ο Καραγκουλής.** Αυτό δεν σημαίνει ότι και αυτούς δεν τους χτυπάει σε ένα βαθμό η κρίση αλλά γι αυτούς υπάρχει πλήρης πολιτική στήριξη. Αυτούς τους καπιταλιστές τους εξέ-

θρεψε ένα ενιαίο στη λογική του νέο αστικό μπλοκ εξουσίας που λειτουργεί μέσα σε όλα τα κόμματα και θέλει να σύρει τη χώρα πίσω από τον ανερχόμενο νεοναζιστικό άξονα Ρωσίας-Κίνας-Ιράν. Αυτό το μπλοκ έχει κυριαρχήσει πάνω στα παλιότερα κομμάτια της ελληνικής αστικής τάξης που ήταν δεμένα με τους δυτικούς ιμπεριαλιστές ιδιαίτερα τους ηγεμονιστές των ΗΠΑ που έγιναν μισητοί στη χώρα, ιδιαίτερα την εποχή της παγκόσμιας κυριαρχίας τους, και τώρα είναι σε πτώση. Τώρα το νέο αστικό μπλοκ παραδίνει πελώριο δημόσιο πλούτο με απευθείας αναθέσεις ή με στημένους διαγωνισμούς στους ανατολικούς ολιγάρχες. Αντίθετα τους καπιταλιστές που έχουν ντόπια ή δυτική οικονομική προέλευση και που κινούνται κυρίως με όρους ανταγωνισμού της αγοράς και πολύ λιγότερο με όρους πολιτικής προστασίας τους χτυπάνε με κάθε τρόπο ή τους συνδέουν υποχρεωτικά με τους ανατολικούς ολιγάρχες για να τους δώσουν κρατικές δουλειές όπως πχ την Ζίμενς που τη δέσανε με την Ιντρακόμ. **Οι φιλο-ανατολικοί πολιτικοί σαμποτέρ είναι μικροί αλλά ισχυροί ηγετικοί πυρήνες μέσα σε όλα τα κοινοβουλευτικά κόμματα. Στόχος τους είναι να παραδώσουν τη χώρα μας παραγωγικά αδύναμη και εξουθενωμένη σχεδόν δωρεάν στα νέα αφεντικά τους Ρωσία και Κίνα. Αυτές θέλουν να μετατρέψουν την Ελλάδα σε βάση τους μέσα στην ΕΕ και ενάντια στην ΕΕ. Ήδη οι σαμποταριστές χρησιμοποιούν την χρεωκοπία της Ελλάδας που οι ίδιοι προκάλεσαν για να καταστρέψουν παραπέρα τις μη ελεγχόμενες από τους ίδιους παραγωγικές της δυνάμεις, να βάλουν στο χέρι τη γη, τις τράπεζες και τις ΔΕΚΟ της. Τελικά θέλουν να παρασύρουν όλη την ΕΕ σε βάθεμα της οικονομικής κρίσης της για να προκαλέσουν την πολιτική της διάσπαση και την οικονομική της εξάρτηση εξαγοράζοντας μέρος από το χρέος της (δες Ισπανία).**

Το αντιπαραγωγικό σαμποτάζ, ιδιαίτερα αυτό ενάντια στην βιομηχανία, γίνεται εδώ και δεκαετίες «από τα πάνω» και «από τα κάτω». «Από τα πάνω» ρωσόφιλοι πρωθυπουργοί που παριστάνουν τους φιλοδυτικούς για να αποκοιμίζουν τη Δύση, δηλαδή οι Α και Γ. Παπανδρέου, ο Σημίτης, ο Κ. Καραμανλής και ορισμένοι υπουργοί τους με προεξάρχοντα αρχικά τον Λαλιώτη, και τώρα τη Μπιρμπίλη και το Χρυσοχοϊδη, καταστρέφουν επιλεκτικά τις επενδύσεις-στόχους δίνοντας εντολές στους κομματικούς μηχανισμούς τους στην αυτοδιοίκηση, στο βιομηχανοκτόνο Ε τμήμα του ΣτΕ, στα δασαρχεία, στις αρχαιολογικές υπηρεσίες και στις πολεοδομίες. Την ίδια ώρα αναλαμβάνουν «από τα κάτω» το σαμποτάζ τα ψευτο-ΚΚΕ και ΣΥΝ που σέρνουν πίσω τους ότι είναι πιο αντιδραστικό στα άλλα κόμματα. Οι ηγέτες αυτών των δύο κομμάτων είναι πολιτικά παιδιά αποστατών του πραγματικού κομμουνισμού και της αριστεράς και είναι απόλυτα εξαρτημένοι από την σημερινή ηγεσία της Ρωσίας. Αυτή αποτελείται επίσης από τα παιδιά των προδοτών του κομμουνισμού που μετέτρεψαν τη Ρωσία, όπως και την μαοϊκή Κίνα από σοσιαλιστική σε ιμπεριαλιστική νεοχιτλερική χώρα. Να γιατί τα ψευτοΚΚΕ-ΣΥΝ μαζί με τα πιο γραφειοκρατικά κομμάτια του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ καθοδηγούν κινήματα επιλεκτικά ενάντια στις μη ανατολικές επενδύσεις και επιχειρήσεις, ιδιαίτερα τις βιομηχανικές, με το γενικό επιχείρημα ότι αυτές είναι μηχανές παραγωγής κέρδους και σαν τέτοιες λειτουργούν σε βάρος της κοινωνίας και της φύσης. Πράγματι είναι μηχανές παραγωγής κέρδους, δηλαδή μηχανές αφαιμάξης της υπερεργασίας από τους εργαζόμενους, αλλά είναι ταυτόχρονα μηχανές που παράγουν το μισθό των εργαζομένων καθώς και τα προϊόντα που ικανοποιούν τις σύγχρονες ανάγκες των λαών. Χωρίς εργοστάσια δεν υπάρχει ούτε επιβίωση των εργαζομένων σήμερα, ούτε σοσιαλισμός αύριο. Όμως οι ψευτοαριστεροί σαμποτέρ αντί να ζητάνε μέτρα αντιρρύπανσης κλείνουν τα εργοστάσια καταφεύγοντας στο ΣΤΕ και σε άλλα κρατικά όργανα, αντί να συνδυάζουν τη φύση με την ανάπτυξη σαμποτά-

ρουν οποιοδήποτε σχέδιο χωροταξίας απελευθερώνει γη για βιομηχανική και τουριστική χρήση. Αντί να διεκδικούν καλύτερες αμοιβές και συνθήκες δουλειάς παίρνοντας υπ όψιν τους την κατάσταση κάθε επιχείρησης χειραγωγούν τα συνδικάτα συχνά με φασιστικές μέθοδες και τα οδηγούν σε μορφές και αιτήματα πάλης που κλείνουν εργοστάσια ή μειώνουν δουλειές σε εργοτάξια που είναι σε φάση πτώσης εργασιών (πχ Πιρέλλι παλιότερα, Επισκευαστική Ζώνη Περάματος τελευταία) ή σαμποτάρουν ολόκληρους κλάδους παραγωγής με τραμπούκικες μορφές πάλης (πχ κρουαζιερόπλοια). Την ίδια ώρα ειδικά στο δημόσιο δουλεύουν μαζί με τους κρατικούς συνδικαλιστές του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ υπέρ της παραγωγικής λούφας και της υπερφόρτωσης του με αχρείαστο προσωπικό. Αντί δηλαδή να ζητούν παραγωγική αξιοποίηση των υπάλληλων οι διακομματικά σάπιοι κρατικοί συνδικαλιστές επιβαρύνουν τη χώρα με πολλά δις ευρώ το χρόνο σε μισθούς που δεν αντιστοιχούν σε εργασία. Ο ρόλος όλων αυτών στην υπερχρέωση και καταστροφή των ΔΕΚΟ είναι χαρακτηριστικός. Για να μην αποκαλυφθεί ο ρόλος τους και να συνεχίζουν το καταστροφικό τους έργο οι σαμποταριστές δεν εξηγούν την χρεωκοπία με την τρομακτική ελληνική αποβιομηχάνιση (13% του ΑΕΠ έναντι 21% του ΑΕΠ του ευρωπαϊκού μέσου όρου) αλλά με δύο «θεωρίες» που ρίχνουν την ευθύνη της χρεωκοπίας στους εχθρούς τους, τους ντόπιους και δυτικούς καπιταλιστές.

Η μία «θεωρία» των σαμποταριστών, που έχει γίνει πιστευτή από τον πολύ κόσμο, είναι ότι η χώρα χρεωκόπησε λόγω της κλεψιάς.

Μιλάνε βασικά για την κλεψιά των δημόσιων ταμείων από τους πολιτικούς που είναι στην υπηρεσία των μεγάλων δυτικών μονοπωλίων και των ελληνικών τραπεζών που δάνεισαν το ελληνικό κράτος με ψηλούς τόκους. Υπάρχει ασφαλώς και από αυτούς κλεψιά η πιο μεγάλη κλεψιά του δημόσιου πλούτου **είναι: 1) από τους λίγους κρατικούς καπιταλιστές (προμηθευτές και εργολάβους) κυρίως τους ανατολικούς που κλέψανε από πολλά λεφτά ο καθένας τους και 2) από πάρα πολλούς διεφθαρμένους υπαλλήλους, μικρομεσαίους ιδιώτες λαμόγια και φοροφυγάδες που κλέψανε από λίγα ο καθένας, αλλά τα περισσότερα από τον κάθε άλλον στο σύνολο.** Αυτή η κλοπή δυναμώνει την πολιτική και κοινωνική σαπίλα καθώς και το χτύπημα των πολιτών που δεν παίρνουν από το δημόσιο τις υπηρεσίες που θα μπορούσαν, επίσης εμποδίζει το πιο παραγωγικό κεφάλαιο να αναπτύσσεται με όλη του τη δύναμη καθώς ένα κομμάτι του μετατρέπεται σε κατανάλωση μιζαδόρων γραφειοκρατών. **Όμως η κλοπή της δημόσιας περιουσίας από μόνη της δεν φέρνει την χρεωκοπία μιας χώρας γιατί στην οικονομική ουσία της είναι μια μετατροπή του κρατικού κεφαλαίου σε ιδιωτικό.** Πχ στην Κίνα που είναι το ίδιο κρατικά διεφθαρμένη με την Ελλάδα (74η στην παγκόσμια κατάταξη διαφθοράς, ενώ η Ελλάδα είναι στην 73η) τα κλεμμένα και οι μίζες πηγαίνουν και αυτά σε μεγάλο βαθμό στην παραγωγή. Γιατί γενικά το χρήμα, καθαρό ή βρώμικο, έχει την τάση στον καπιταλισμό να γίνεται παραγωγικό κεφάλαιο για να εκμεταλλεύεται την εργατική δύναμη και έτσι να αυξάνεται. Αλλά στην Ελλάδα όλα τα κεφάλαια, δηλαδή και τα τεράστια δανεικά από το εξωτερικό, και τα δις των δωρεάν κοινοτικών επιδοτήσεων, και τα κλεμμένα από το δημόσιο και τα νόμιμα κερδη, δεν πηγαίνουν τελικά σε παραγωγικές επενδύσεις αλλά στην κατανάλωση ή σε ελβετικές τράπεζες που έχουν το πιο χαμηλό επιτόκιο. **Αυτό δεν συμβαίνει επειδή οι Έλληνες και ξένοι καπιταλιστές έχουν την πολύ επιβαρυντική γι αυτούς διαστροφή να μην θέλουν να αφαιμάζουν την εργατική υπε-**

ραξία επενδύοντας στην παραγωγή, αλλά γιατί η εδώ παραγωγή εμποδίζεται με κάθε τρόπο από τους πολιτικούς σαμποταριστές. Το ότι μόνη της η υπερχρέωση ενός κράτους δεν φέρνει χρεωκοπία μιας χώρας φαίνεται στην Ιαπωνία. Το ελληνικό δημόσιο χρέος είναι 130% του ΑΕΠ, το γιαπωνέζικο είναι 200% του ΑΕΠ. Κι όμως η Ιαπωνία όχι μόνο δεν χρεωκόπησε αλλά έχει ένα πολύ δυνατό νόμισμα. Αυτή υπερχρεώθηκε σαν κράτος για να σώσει τους γιαπωνέζους τραπεζίτες από το σκάσιμο της φούσκας των ακινήτων, όταν αυτοί μαζί με τους εργολάβους και τους γαιοκτήμονες έκλεψαν έναν τεράστιο όγκο κοινωνικού πλούτου. Αλλά δεν υπερχρεώθηκε σαν χώρα όπως η Ελλάδα, επειδή έχει πίσω της ένα γιγαντιαίο επενδεδυμένο και αποταμιευμένο κεφάλαιο με το οποίο εύκολα μπορεί να ξεχρεωθεί. Αντίθετα την Ελλάδα δεν την δανείζει κανείς επειδή είναι παραγωγικά και αποταμιευτικά κούφια δηλαδή δεν μπορεί να πληρώσει αυτό το χρέος από τις εσωτερικές της δυνάμεις. Αυτή η ειδική ελληνική αδυναμία εκδηλώνεται στην Ακαθάριστη Εθνική Αποταμίευση που στην Ελλάδα είναι 7% του ΑΕΠ την ώρα που ο μέσος όρος της ΕΕ είναι 20%! (Η Ιρλανδία έχει το σημαντικό 19% γιατί έχει ισχυρή βιομηχανία. Αυτή χρεωκόπησε από την τυχοδιωκτική υπερεπένδυση των τραπεζών της, ιδιαίτερα στα ακίνητα, και όχι από υποεπένδυση όπως η Ελλάδα. Άλλωστε η Ιρλανδία δεν θα χρεωκοπούσε, και πιθανά ούτε η Πορτογαλία αν δεν τις έπαιρνε σβάρνα το τσουνάμι της ελληνικής χρεωκοπίας).

Η δεύτερη «θεωρία» των σαμποταριστών είναι ότι την χρεωκοπία την φέρνουν οι δανειστές της χώρας και το μνημόνιο τους.

Πρόκειται για μια αντιστροφή γκεμπελίστικου τύπου. **Δεν είναι το μνημόνιο που έφερε την χρεωκοπία αλλά η χρεωκοπία έφερε το μνημόνιο, δηλαδή είναι τελικά οι σαμποταριστές που έκαναν τους πιστωτές συνδιαχειριστές της οικονομίας της χώρας μας.** Αυτή η θεωρία δείχνει το άπειρο θράσος των ρωσόδουλων σαμποταριστών και των υποτακτικών τους που είναι **οι βασικοί** υπεύθυνοι της χρεωκοπίας της χώρας. Αυτοί ή οι συνδικαλιστές τους καλούν τώρα το λαό να διαδηλώνει ενάντια στην ΕΕ που στο κάτω-κάτω δάνεισε το κράτος με εκατοντάδες δις χαμηλότοκα δάνεια, που συνεχίζει να δανείζει με φτηνό χρήμα τις ελληνικές τράπεζες που μόνο γι αυτό δεν έχουν χρεωκοπήσει ως τώρα και που έριξε 87 δις στην καταβόθρα των κοινοτικών επιδοτήσεων. Αυτά τα λεφτά δεν τα έδωσε από καλοσύνη αλλά για να δυναμώσει την οικονομική και την πολιτική συνοχή της απέναντι αρχικά στις δύο υπερδυνάμεις. Αυτά τα λεφτά οι σαμποταριστές, δίχως οι δίχως χαρακτήρα δυτικόφιλοι αστοί που συγκυβέρνησαν μαζί τους για 30 χρόνια χωρίς να αντιδράσουν, αντί να τα ρίξουν στην παραγωγή για να μειώσουν το παραγωγικό χάσμα της χώρας μας με την βόρεια Ευρώπη τα χρησιμοποίησαν για να **εξαγοράσουν πολιτικά ένα πελώριο τμήμα του πληθυσμού και να εξασφαλίσουν την ανοχή του στην καταστροφή της παραγωγικής μηχανής και στην υφαρπαγή από τους ίδιους της πολιτικής εξουσίας.** Όταν λέμε εξαγορά εννοούμε κυρίως τα λεφτά που δόθηκαν στους αδούλευτους μισθούς της ευρύτερης κρατικής υπαλληλίας οι οποίοι σήκωσαν προσωρινά το επίπεδο ζωής της αλλά την ευνούχισαν παραγωγικά, την διέφθειραν ταξικά και τώρα την οδηγούν στην εξαθλίωση. Επίσης εννοούμε τα κοινοτικά λεφτά που δόθηκαν κυρίως στους μεσαίους και πλούσιους αγρότες τα οποία τους μετέτρεψαν σε αργόσχολα αφεντικά άγρια εκμεταλλεζόμενων μεταναστών εργατών γης και συχνά σε κλέφτες επιδοτήσεων. Έτσι τους απέτρεψαν από τον εκσυγχρονισμό της αγροτικής παραγωγής. Χάρη σε αυτό το χρήμα που μπήκε τελικά στην εσωτερική αγορά και χάρη στα άθλια μεροκάματα των μεταναστών - που τους εισήγαγαν μαζικά όλα τα τμήματα του κεφάλαιου δυτικά και ανατολικά για να αντισταθμίσουν την τεχνολογική-παραγωγική υποβάθμιση της χώρας - επέζησε όλο αυτό το απέραντο μικρομπόριο και η θάλασσα των μικροπαραγωγών που τώρα συντρίβονται μαζικά. Έτσι, και μάλιστα υπολογισμένα, αναπτύχθηκαν αντιμεταναστευτικές διαθέσεις μέσα στην δίχως δικό της κόμμα ντόπια εργατική τάξη δίνοντας πελώρια ώθηση στις ναζιστικές εντελώς ρωσόδουλες συμμορίες και στο φασιστικό ΛΑΟΣ. Από την άλλη δόθηκε σε όλο το έθνος η ψευδαίσθηση ότι θα μπορεί να ζει κάπως ανθρώπινα για πάντα και έτσι αυτό ανέχτηκε και συχνά επικρότησε την καταστροφή της βιομηχανίας και της μεγάλης επιχείρησης γενικότερα. Χάρη όμως σε αυτή τη δωροδοκία κέρδισαν χρόνο οι ρωσόδουλοι και επεκταθήκαν μέσα σε όλα τα κόμματα και έτσι τώρα μπορεί να πηγαίνει ο πρώην δικηγόρος της ΚΟΣΚΟ Παμπούκης στη Κίνα για να της δώσει χωρίς διαγωνισμό και προφανώς μισοτιμής λόγω χρεωκοπίας γη, τράπεζες και σιδηροδρόμους και κανένα μεγάλο κόμμα να μην διαμαρτύρεται. Κι όμως οι ανατολικοί αυτοί κομπραδόροι ονομάζουν την ΕΕ κατοχική δύναμη και καλούν το λαό σε «αντιστασιακό» κίνημα εναντίον της χωρίς βέβαια να την καλούν να σταματήσει να μας δανειοδοτεί και να μας επιδοτεί. Η ΕΕ όχι μόνο δεν είναι κατοχική δύναμη αλλά οι μονοπωλιστές που την κυβερνούν πρέπει να κατηγορηθούν για την βλακεία τους να αγοράζουν ελληνικά ομόλογα για χρόνια και μάλιστα με πολύ χαμηλά επιτόκια πράγμα που σύντομα θα πληρώσουν με την ανοιχτή χρεωκοπία της Ελλάδας στην οποία θα χάσουν τα μισά λεφτά τους. **Το ότι δανείσανε με φτηνό χρήμα μια χώρα που είχε τη μανία να γκρεμίζει τη βιομηχανία της δείχνει την παρακμή τους και εκείνη των οικονομολόγων τους που αντί να αναζητούν την ευρωστία μιας οικονομίας στην πραγματική υλική παραγωγή της και στο εμπορικό της ισοζύγιο την αναζητούσαν στα νούμερα του χρηματιστηρίου και στο ύψος της... κατανάλωσης της. Αυτά επειδή από αυτήν την κατανάλωση κέρδιζαν προσωρινά οι εξαγωγές τους.** Έτσι φτάσανε και στο μνημόνιο. Αυτό είναι η γενική αστική συνταγή για τις χρεωκοπίες: Μείωση μισθών, που σε άλλες χώρες γίνεται αυτόματα με την υποτίμηση του νομίσματος αλλά εδώ δεν γίνεται λόγω Ευρώ, μεγάλη αύξηση της φορολογίας, απελευθέρωση της αγοράς-γραφειοκρατικό ξεμπλοκάρισμα. Στόχος η απόπληρωμή των δανειστών μέσα και από την αύξηση της ανταγωνιστικότητας της χρεωκοπημένης χώρας. Από αυτά μόνο το τρίτο είναι το σε γενικές γραμμές θετικό τμήμα της συνταγής, αν και μόνο συνδυασμένο με φροντίδα για τους πιο αδύναμους επαγγελματίες. Η κυβέρνηση εφάρμοσε με ιδιαίτερο ζήλο τα δύο πρώτα - και μάλιστα τη φορολογία με τέτοιο τρόπο ώστε να επιβαρύνει τις πιο παραγωγικές επιχειρήσεις - και μπλόκαρε το τρίτο. Ταυτόχρονα επέτεινε την ωμή πολιτική επίθεση της στις επενδύσεις σε μια πρωτοφανή κλίμακα, χωρίς καμιά ΕΕ και ΔΝΤ, καμιά τρόικα κι κανείς αστοφιλελεύθερος να αντιδράσει. **Έτσι, στα χέρια των διακομματικών σαμποταριστών, το μνημόνιο, δηλαδή το πρόγραμμα των δανειστών, έγινε και αυτό μια καταστροφική δύναμη.** Γιατί συντρίβοντας τα εισοδήματα του πληθυσμού τσάκισε την εσωτερική αγορά οπότε και την παραγωγή που απευθύνεται στην εσωτερική αγορά, ενώ λόγω της υπερφορολόγησης και της μη εφαρμογής της θετικής του πλευράς δεν διευκόλυνε και την παραγωγή που απευθύνεται στην εξωτερική αγορά. **Έτσι αντικειμενικά διευκόλυνε την χρεωκοπία για την οποία όμως ευθύνεται συντριπτικά οι εσωτερικές κατοχικές δυνάμεις.** Το ότι αυτές είναι κατοχικές αποδεικνύεται όχι μόνο από το καταστροφικό τους πρόγραμμα αλλά από την τραμπουκική και πραξικοπηματική δράση των επικεφαλής τους που είναι οι

ηγεσίες των ΣΥΝ και του ψευτοΚΚΕ που άλλοτε κρατούν σε ομηρεία το λαό (πχ Λιμάνι του Πειραιά από το ΠΑΜΕ) άλλοτε (ΣΥΝ-ΣΥΡΙΖΑ) ασκούν βία τύπου ταγμάτων εφόδου στο κυβερνητικό κόμμα και βέβαια αποκλειστικά στο μη συμποταριστικό τμήμα του. Στην ουσία θέλουν να τρομοκρατήσουν τη βάση του.

Παλλαϊκό Δημοκρατικό και Πατριωτικό κίνημα ενάντια στους συμποτέρ

Αγαπητοί φίλοι εργαζόμενοι, δημοκράτες και πατριώτες. Βρισκόμαστε στα χέρια συνειδητών εγκληματιών. Ακόμα και αν η ΕΕ για να αποφύγει μια αλυσίδα χρεωκοπιών παραγράψει ή ρυθμίσει το μισό χρέος οι συμποταριστές δεν θα σταματήσουν το πρόγραμμα καταστροφής και υποδούλωσης της χώρας και του λαού. Αν δεν τους σταματήσουμε, δεν τους διώξουμε από την εξουσία και δεν τους συντρίψουμε πολιτικά και ιδεολογικά το μέλλον μας θα είναι η βαρβαρότητα, ο φασισμός, ο θάνατος. Καλούμε τους εργαζόμενους, τους άνεργους, όλο τον πληθυσμό σε κάθε περιοχή της χώρας να παλέψει για να σώσει τα εργοστάσια και τις τουριστικές επιχειρήσεις που απέμειναν εκεί με κάθε τρόπο. Οι συμποταριστές θα πούνε ότι αυτό είναι παράδοση στους καπιταλιστές. Οχι! Παράδοση στους καπιταλιστές έχουμε μόνο όταν κλείνουν οι πιο πολλές επιχειρήσεις και έτσι ο κάθε εργαζόμενος από τον τρόπο της ανεργίας κινδυνεύει να γίνει είλωτας ή ρουφιάνος του πιο καταπιεστή εργοδότη. Η πάλη για την επιβίωση ενός εργοστασίου που βάλλεται από συμποτέρ και κινδυνεύει ακόμα, δεν είναι υποταγή στους εργοδότες είναι αντίσταση στους πιο επιθετικούς μονοπωλιστές που θέλουν να το κλείσουν. Με τους ιδιοκτήτες τέτοιων εργοστασίων οι εργαζόμενοι έχουν αντικειμενικά ένα και μόνο ένα κοινό συμφέρον: την επιβίωση του εργοστασίου. Αυτό δεν καταργεί την ταξική πάλη αλλά αντίθετα είναι προϋπόθεση της. Το εργοστάσιο πέρα από το ότι είναι ο χώρος από τον οποίο οι εργαζόμενοι εξασφαλίζουν σήμερα το μισθό τους, δηλαδή την ύπαρξή τους, είναι το πρώτο σχολείο, το πρώτο γήπεδο της ταξικής τους πάλης. Χωρίς γήπεδο δεν υπάρχει αντίπαλος, δεν υπάρχει αγώνας. Αυτό σημαίνει ότι οι εργαζόμενοι 1. πρέπει να είναι οργανωμένοι μέσα στους χώρους δουλειάς και να μην τους εξαθλιώνει και να μην τους ταπεινώνει η κάθε εργοδοσία πατώντας πάνω στην ανεργία και 2. είναι σωστό να κάνουν και οικονομικές υποχωρήσεις για να σωθεί μια επιχείρηση που οι δουλειές της πραγματικά πέσανε και κινδυνεύει, όμως πρέπει να διεκδικούν σαν αντάλλαγμα τη γνώση για τα οικονομικά της και λόγο για την πορεία της. Αυτό σημαίνει συνδικαλιστική δημοκρατία και στοιχειώδης εργατικός έλεγχος. Σε επιχειρήσεις πάντως που πάνε καλά οι εργαζόμενοι πρέπει να διεκδικούν και καλύτερες μισθολογικές και εργασιακές συνθήκες. Αυτό διευκολύνει όλη την εργατική τάξη.

Το πιο βασικό καθήκον του λαού και των εργαζομένων παντού σε όλη την Ελλάδα είναι να καταγγέλλουν τους συμποταριστές και τα αντιδραστικά κινήματα τους. Όμως πρέπει

πάντα να κάνουμε διάκριση ανάμεσα στην ηγεσία των συμποταριστών και σε πολλούς ανθρώπους της βάσης των κινήματων τους. Υπάρχουν εκεί καλοπροαίρετοι άνθρωποι, αν και όλο και λιγότεροι πάνω στην κρίση, που ακολουθούν τέτοια κινήματα νομίζοντας ότι παλεύουν υπέρ του λαού και δεν καταλαβαίνουν ότι η μεγαλύτερη ρύπανση και η μεγαλύτερη εκμετάλλευση του λαού είναι η ανεργία. Οφείλουμε λοιπόν να παλεύουμε πάντα για τη μεγαλύτερη ενότητα του λαού, ιδιαίτερα μέσα στα εργοστάσια, και να οργανωνόμαστε και να διαδηλώνουμε ενάντια στους κυβερνητικούς, αυτοδιοικητικούς, δασαρχειακούς, αρχαιολογικούς, πολεοδομικούς, δικαστικούς (ΣΤΕ) και τους συνδικαλιστές συμποτέρ με ένα βασικό αίτημα: **γη για όλες τις παραγωγικές επενδύσεις, ιδιαίτερα τις βιομηχανικές, τουριστικές και αγροτικές με υπερεπείγοντα χωροταξικά σε τοπική και μετά σε πανελλαδική κλίμακα.** Τα χωροταξικά που υπάρχουν και έχουν ανακληθεί από το ΣΤΕ και την αρχισυμποταρίστρια Μπιρμπίλη του ΣΥΝ πρέπει να ισχύσουν σήμερα κιόλας. Οι άδειες των 20-30 δις που είναι μπλοκαρισμένες δήθεν λόγω γραφειοκρατικής αδράνειας, πρέπει να υπογραφούν τώρα αμέσως. Τα παραπάνω δεν σημαίνουν λευκό χαρτί σε όσους καταστρέφουν το περιβάλλον, την υγεία και την αναψυχή του λαού. Οι ανήσυχτοι άνθρωποι που θα συμμετέχουν στο κίνημα κατά του συμποτάζ καταλαβαίνουν τι είναι συνδυασμός φύσης και βιομηχανίας και τι είναι ανάπτυξη δίχως σπατάλη των φυσικών πόρων. Άλλωστε θα διαθέτουν και αυτά τα κινήματα τους ειδικούς τους, τους έντιμους περιβαλλοντολόγους, οπότε θα επιβλέπουν εύκολα και θα καταγγέλλουν τους καταστροφείς.

Μπορούμε να σωθούμε και τώρα δα, αρκεί να πάρουμε τη ζωή μας στα χέρια μας και να οργανωθούμε με δημοκρατικό και διάφανο τρόπο. Αν το κάνουμε αυτό όλα θα είναι καλύτερα και για το μέλλον γενικότερα αφού η λαϊκή αυτόοργάνωση για τη σωτηρία της παραγωγής- στην οποία συμπεριλαμβάνεται και η σωτηρία της εκπαίδευσης, της έρευνας και της τεχνολογίας- θα σημάνει και την αρχή της οργάνωσης για μια μελλοντική παλλαϊκή δημοκρατική εξουσία. Το πρόβλημα όμως με κάθε λαϊκή αυτοοργάνωση ως τώρα είναι ότι χώνονται σε αυτήν οι κρυφοί πολιτικοί εχθροί της, ιδιαίτερα η ψευτοαριστερά και τη διαλύουν. Γι αυτό χρειάζεται μέσα στην αυτοοργάνωση και η πολιτική γραμμή και η πολιτική οργάνωση που θα αποκαλύπτει την πολύπλοκη κίνηση του κάθε εσωτερικού εχθρού. **Η ΟΑΚΚΕ που έχει αποδείξει ότι δεν κατελώνει αλλά σέβεται τις διαθέσεις του λαού και που καταγγέλλει με όλη της τη δύναμη τους τραμπουκισμούς των φασιστών και των σοσιαλφασιστών,** η ΟΑΚΚΕ που έχει αποδείξει ότι ξέρει τις τακτικές των υπονομευτών και που γι αυτό εδώ και χρόνια **μόνη αυτή στη χώρα** προειδοποιούσε για το συμποτάζ και τη χρεωκοπία που αυτό έφερνε, πιστεύουμε πως έχει να παίξει έναν πολύ σημαντικό ρόλο στο μεγάλο κίνημα της παλλαϊκής δημοκρατικής και πατριωτικής αντίστασης που έρχεται.

Σας καλούμε να προωθήσετε παντού όσο μπορείτε κάθε τέτοια αντίσταση. Σας καλούμε να δυναμώσετε με κάθε τρόπο την ΟΑΚΚΕ.

Αθήνα 15 Απρίλη

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

Χαλκοκονδύλη 35, 5ος όρ. Αθήνα, τηλ-φαξ 2105232553,
e-mail: info@oakke.gr, www.oakke.gr